

ЇЖА І ДОЛЯ

Інформація, яку сприймає людина, не лише наповнює певним змістом її систему мислення, а й змінює її фізично: кожна запам'ятована думка формує відповідний комплекс нейронних зв'язків, якими надалі циркулює інформація. Тому й кажуть: *«З ким поведешся, того й наберешся»*. Ця народна мудрість виявляється ще виразніше у сфері харчування: *«ми є тим, що їмо»*.

1

Біохімія

Як уже знаємо, їжа розділяється на два принципово відмінні типи: жива або мертва.

Жива їжа має здатність до автолізу, тобто саморозщеплення за допомогою власних ферментів. Завдяки їм перетравлення відбувається легко (за рахунок енергії самої їжі) і якісно, майже без відходів. До живої їжі належать сирі (тобто без термообробки) рослинні плоди, мед, молоко, сметана, вершкове масло, яєчний жовток.

Мертва їжа не має здатності до саморозщеплення, тому її перетравлення відбувається важко: тут організм змушений витратити власні ферменти і близько 80% власної енергії. Ще гірше те, що таке «примусове розщеплення» супроводжується великою кількістю відходів. Все це разом призводить до зношування організму, його забруднення, старіння і передчасної смерті. Вся термооброблена їжа є мертвою.

Очевидно, що **для життя потрібна жива їжа, для вмирання – мертва**. Це ази науки харчування і здорового глузду. Проте людина є не тільки фізичною, а й духовно-інформаційною істотою, тому в її харчуванні надзвичайно важливий інформаційний чинник.

Інформація

Будь-який процес починається з інформації – з того, що «творить форму» (лат. «in» – в, «forma» – вигляд). Завершальним етапом невидимого інформаційного процесу є видима подія. Кожна така «оформлена» подія є носієм відповідної інформації, що знаходиться всередині її «форми». Як бачимо, між подіями та інформацією є прямий зв'язок: інформація творить події, а події зберігають і розмножують інформацію.

Споживаючи певний тип їжі, людина споживає певний тип інформації, яка згодом формує для неї відповідні події. Погляньмо, що означає поняття жива і мертва їжа з позиції «інформація–подія».

Визначальною ознакою живої їжі є те, що вона несе інформацію гармонійного життя, миру, співпраці, любові і вдячності. Судіть самі. Людина доглядає дерево, яке ділиться з нею надлишком своїх плодів. Людина піклується про корову і бджолу, які з вдячністю обдаровують її молоком і медом. Людина дбає про курку, яка радісно повідомляє свого господаря про кожне знесене нею яйце. Це приклад взаємовигідного симбіозу на рівні організмів.

Розпізнавання союзників

Далі ще цікавіше. Кожний вид живої їжі має чіткий ідентифікатор, яким є притаманний тільки для цього виду унікальний комплекс ферментів. Тож коли певний тип живої їжі потрапляє в систему травлення людини, то він відразу ж нею точно ідентифікується. На основі цієї ідентифікації система травлення виділяє спеціалізовані ферменти, які беруть під управління процес саморозщеплення живої їжі, прискорюючи його в сотні разів і спрямовуючи в потрібному для організму напрямку.

Можна сказати, що після ідентифікації організм посилає їжі індивідуалізовану пропозицію здійснити саморозщеплення під керуванням системи травлення. Їжа приймає правила гри системи енергоживлення організму, підлаштовується під неї як дружня підсистема і здійснює узгоджене саморозщеплення. Все відбувається максимально дружньо, добровільно і гармонійно, а тому якісно, ефективно, з мінімальною кількістю енергозатрат і відходів.

2

Ворог біля воріт!

Зовсім інша картина при потраплянні в організм мертвої їжі. Вона не має «ферментного ідентифікатора» (адже її ферменти мертві), тому не відгукується на пропозицію системи травлення прийняти правила гри і зайняти позицію дружньої підсистеми. Відповідно, така їжа сприймається як ворог і серйозна загроза для існування організму. Для ліквідації небезпеки організм про всяк випадок виділяє на порядок більшу кількість потрібних і зайвих ферментів, а це непродуктивні затрати.

Понад те: організм також мобілізує армію лейкоцитів, які мають його надійно захистити від мертвої їжі, яка сприймається не інакше як ворог. Це так званий «харчовий лейкоцитоз», який триває упродовж двох годин після прийому мертвої їжі і при багатократному повторенні призводить до виснаження організму.

Таким чином, споживання мертвої їжі – це завжди війна, в якій організм власними силами розщеплює ворога, якусь невелику його частину засвоює, а від решти намагається очистити організм. Очищення відбувається важко, тому при систематичному вживанні мертвої їжі неминуче відбувається повільне отруєння організму, його старіння і передчасне вмирання.

Нагадаємо, що до мертвої належить вся термічно оброблена їжа, адже при температурі понад 43 градуси ферменти гинуть, а їжа втрачає здатність до автолізу. Більше того, при температурному вбиванні живих клітин накопичується інформація смерті, адже вони намагаються боротися за своє існування, проте врешті-решт гинуть. До мертвої їжі також належить м'ясо, незалежно від того, варене воно чи сире, адже за будь-яких обставин для одержання м'яса треба когось убити.

Їжа і простори подій

Як бачимо, вживання живої їжі за всіма ознаками є для організму позитивною подією, що супроводжується симбіотичною співпрацею і ефективним поповненням енергетичних запасів. Натомість вживання мертвої їжі однозначно є негативною подією, адже вона супроводжується війною і забрудненням організму.

На рівні подій згаданий вище принцип «з ким поведешся, того й наберешся» формулюється як «подібне притягується до подібного». Це

означає, що виготовлення і вживання мертвої їжі тягне людину до Простору страждань і Простору боротьби. Натомість вирощення і вживання живої їжі піднімає людину до Простору пригод і Простору волі, вищий рівень якого називається Царством божим.

Це пояснює, чому люди, які досягали стану святості, переходили на живу їжу: мертва їжа і Царство боже – речі несумісні. З цієї ж причини для швидкого оздоровлення і звільнення від хронічних хвороб рекомендується поступово збільшувати в раціоні частку живої їжі аж до повної відмови від їжі мертвої.

У фільмі «Револьвер» (2005) є дуже важлива цитата: *«Твій найбільший ворог ховається там, де ти найменше його шукатимеш. Ти знайдеш його там, куди тобі найменше захочеться йти»*. **Мертва їжа – це найбільший ворог людини, адже ця повільна інформаційно-харчова отрута діє непомітно, постійно і масово.** Не помічаючи цього ворога, людина в кілька разів скорочує собі життя і проводить його у хворобах, борсаючись у просторах боротьби та страждань. Усвідомлення цього факту дозволяє зрозуміти ще одну цитату зі згаданого фільму: *«Чим масштабніша афера і чим вона триваліша, тим простіше її перевірити»*.

Співробітники Господні

Доля людини визначається простором подій, в якому вона перебуває. Стан щастя досягається у Просторі волі, Царстві божому. Для тяжіння до цього простору позитивних подій треба плекати позитивні події в самому собі. Це досягається, по-перше, насиченням себе позитивною інформацією і, по-друге, споживанням живої їжі, яке є безумовно позитивною внутрішньою подією.

Третім – і найважливішим – чинником руху до щастя Царства божого є здійснення добрих справ, тобто творення позитивних зовнішніх подій. Найпростішою і, водночас, найголовнішою з таких добрих справ є поширення інформації про Царство боже і шляхи його досягнення. *«Він сказав їм: Я маю ... звіщати Добру Новину про Царство боже, бо на це Я посланий»* (Лука 4.43).

Завдяки здійсненню цієї найголовнішої доброї справи ми стаємо співробітниками Сина Божого і, відповідно, притягуємося до рівня боголюдини: *«Я сказав: ви – боги»* (Іван 10.34), *«Майте віру бога!»* (Марко 11.22), *«Щасливі миротворці, бо вони синами Божими стануть»* (Матвій 5.9).

Ісус Христос, до речі, був праноїдом, хоча зрідка – заради учнів – пив виноградний фреш («божественний нектар») і їв стільниковий мед («божественну амброзію»). Нам до Його рівня ще далеко, але хто зробив перший крок, той пройшов половину шляху.

Хай Буде!

Ігор Каганець
Київ, 18 листопада 2013 р.
<http://ar25.org/node/23415>